KOMISIJOS SPRENDIMAS

2010 m. lapkričio 17 d.

dėl pagalbos, skirtos Valonijos regiono žemės ūkio valdose kritusių gyvūnų pašalinimo ir sunaikinimo išlaidoms padengti (Valstybės pagalba C 1/10 – Belgija)

(pranešta dokumentu Nr. C(2010) 7263)

(Tekstas autentiškas tik prancūzų ir olandų kalbomis)

(2010/789/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo [1], ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą [2],

paprašiusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas, kaip numatyta minėtuose straipsniuose [3],

kadangi:

I. PROCEDŪRA

(1) Remdamasi 2007 m. balandžio 23 d. pateiktu skundu, Komisija nusprendė pradėti tyrimą dėl teiginių, kad Belgija suteikė valstybės pagalbą, skirtą Valonijos regiono žemės ūkio valdose kritusių gyvūnų pašalinimo ir sunaikinimo išlaidoms padengti.

(2) 2007 m. liepos 2 d. Komisija Belgijos valdžios institucijoms nusiuntė raštą, kuriame paprašė pateikti informacijos apie aptariamą priemonę. Belgijos valdžios institucijos pateikė informaciją 2007 m. liepos 27 d. rašte, užregistruotame 2007 m. rugpjūčio 3 d. 2007 m. rugpjūčio 21 d. Belgijos kompetentingų institucijų prašymu įvyko techninio pobūdžio susirinkimas. Po šio susirinkimo, 2007 m. spalio 4 d., pastarosios pateikė papildomos informacijos aptariamu klausimu.

(3) 2007 m. rugsėjo 10 d. Komisijos tarnybos Belgijai pranešė, kad pagalbos schema buvo įtraukta į pagalbos, apie kurią nepranešta, registrą, nes dalis lėšų pagal šią schemą aiškiai buvo skirta, ir jai suteiktas numeris NN 56/2007.

(4) 2007 m. spalio 12 d. Belgijos kompetentingų institucijų prašymu įvyko antrasis techninio pobūdžio susirinkimas.

(5) Komisijos tarnybos 2007 m. spalio 25 d. raštu kreipėsi į Belgijos valdžios institucijas prašydamos pateikti daugiau informacijos. Negavus atsakymo per nustatytą laikotarpį, Komisijos tarnybos 2007 m. gruodžio 21 d. Belgijos valdžios institucijoms nusiuntė priminimą ir nustatė naują terminą.

(6) Per nustatytą laikotarpį negavusios atsakymo į pirmąjį priminimą, Komisijos tarnybos 2008 m. birželio 4 d. nusiuntė naują priminimą, kuriame atkreipė Belgijos valdžios institucijų dėmesį į tai, kad nesilaikant naujo nustatyto 4 savaičių atsakymui skirto laikotarpio, tarnybos Komisijai galės siūlyti siųsti įsakymą pateikti informaciją remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles [4], 10 straipsnio 2 ir 3 dalimis. Tas laikotarpis baigėsi 2008 m. liepos 4 d. Todėl 2008 m. spalio 1 d. Komisija priėmė sprendimą, kuriuo Belgijos valdžios institucijos įpareigojamos pateikti reikalaujamą informaciją. Tame sprendime Komisija reikalavo Belgijos valdžios institucijų jai pateikti ir atitinkamas informacijos formas, numatytas 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinančiu Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles [5], kad būtų galima įvertinti po 2007 m. sausio 31 d. suteiktą pagalbą.

(7) Belgijos valdžios institucijos pagaliau atsakė 2008 m. lapkričio 27 d. raštu, o 2008 m. gruodžio 5 d. atsiuntė papildomos informacijos. Vis dėlto jos nepateikė 2008 m. spalio 1 d. Komisijos sprendimu pareikalautų informacijos formų.

(8) 2009 m. sausio 27 d. Komisija Belgijos valdžios institucijoms nusiuntė papildomos informacijos prašymą. Belgijos valdžios institucijos į šį prašymą atsakė 2009 m. kovo 16 d. raštu, užregistruotu 2009 m. kovo 19 d.

---

[1] Nuo 2009 m. gruodžio 1 d. EB sutarties 87 ir 88 straipsniai tapo atitinkamai Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 107 ir 108 straipsniais. Naujųjų straipsnių nuostatos iš esmės atitinka senųjų straipsnių nuostatas. Šiame sprendime daromos nuorodos į SESV 107 ir 108 straipsnius prireikus turėtų būti suprantamos kaip nuorodos į EB sutarties 87 ir 88 straipsnius.

[2] OL L 1, 1994 1 3, p. 3.

[3] OL C 191, 2010 7 15, p. 12.

[4] OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

[5] OL L 140, 2004 4 30, p. 1.

(9) 2010 m. sausio 14 d. raštu Komisija pranešė Belgijai apie savo sprendimą pradėti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 108 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl pagalbos, apie kurią pranešta. Komisijos sprendimas pradėti procedūrą 2010 m. liepos 15 d. buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis pateikti susijusias pastabas. Suinteresuotosios šalys pastabų nepateikė.

(10) 2010 m. vasario 19 d. raštu Belgijos valdžios institucijos paprašė pratęsti papildomą atsakymui skirtą 2010 m. sausio 14 d. Komisijos rašte nustatytą laikotarpį vienu mėnesiu. 2010 m. kovo 5 d. raštu Komisija sutiko pratęsti atsakymui skirtą papildomą laikotarpį vienu mėnesiu. Pagaliau, 2010 m. kovo 12 d. raštu Belgijos valdžios institucijos sureagavo į sprendimą pradėti procedūrą.

II. BENDROSIOS APLINKYBĖS

II.1. Komisijos sprendimas. Byla Nr. NN 48/2003

(11) Komisijos tyrimo metu buvo aiškiai nustatyta, kad skundas susijęs su pagalbos schemos, kurią 2003 m. lapkričio 26 d. Komisija patvirtino kaip valstybės pagalbą Nr. NN 48/2003 (ex. Nr. 157/2003) pavadinimu „Kritusių gyvūnų Valonijos regiono žemės ūkio valdose pašalinimo ir sunaikinimo administravimas“, įgyvendinimu. Ta byla susijusi su schema, apie kurią Belgijos valdžios institucijos pranešė, ir pagal kurią Belgija subsidijų paslaugoms forma žemės ūkio valdoms suteikė pagalbą, kurios lėšomis padengiamos visos su kritusių gyvūnų pašalinimu, laikymu, perdirbimu ir sunaikinimu susijusias išlaidos.

(12) Siekdamos sprendimo dėl patvirtinimo ir dėl to, kad artėjo Bendrijos gairių, skirtų valstybės pagalbai, susijusiai su USE testais, rastais negyvais gyvūnais ir skerdyklų atliekomis (USE gairės) [1] įsigaliojimo diena – 2004 m. sausio 1 d., Belgijos valdžios institucijos aptariamą pagalbos schemą ėmėsi iš dalies keisti. Šie pakeitimai buvo būtini siekiant paisyti USE gairėse, o ypač jų 29 straipsnyje, išdėstytų sąlygų. Minėtame punkte numatyta, kad valstybės narės gali suteikti valstybės pagalbą, kuria gali būti padengiama iki 100 % kritusių gyvūnų pašalinimo išlaidų ir 75 % tokių skerdenų sunaikinimo išlaidų. Patvirtinta Belgijos schema neatitiko šios nuostatos, nes schemoje buvo numatyta, kad pagalba galėtų padengti 100 % gyvūnų skerdenų sunaikinimo išlaidų.

(13) Remdamosi 11 ir 12 konstatuojamosiomis dalimis, Belgijos valdžios institucijos ėmėsi iš dalies keisti (Komisijos sprendimo dėl bylos NN 48/2003 33 ir 34 konstatuojamosios dalys) savo pagalbos schemą taip, kad nuo 2004 m. sausio 1 d. pagalba, skirta padengti skerdenų sunaikinimo išlaidas, vietoje 100 % nebūtų didesnė už 75 % tų išlaidų. Belgijos valdžios institucijos taip pat įsipareigojo Komisijai ne vėliau kaip iki 2003 m. gruodžio mėn. vidurio atsiųsti įrodymus, kad buvo padaryti reikalingi pagalbos schemos pakeitimai.

(14) Remdamasi tokiais įsipareigojimais, Komisija patvirtino minėtą pagalbos schemą penkeriems metams nuo 2002 m. sausio 31 d. Taigi, pagalbos schema nustojo galioti 2007 m. sausio 31 d.

II.2. Skundas

(15) 2007 m. balandžio 23 d. Komisija gavo skundą, kuriame teigiama, kad Belgijos valdžios institucijos nesilaiko USE gairių ir toliau skiria 100 % galinčią siekti pagalbą ir kritusių gyvūnų pašalinimo išlaidų, ir skerdenų sunaikinimo išlaidų atveju.

III. IŠSAMUS PRIEMONĖS APRAŠYMAS

(16) Aptariama pagalbos schema susijusi su regionine priemone, skirta padengti visas su Valonijos regiono žemės ūkio valdose rastų kritusių gyvūnų pašalinimo, vežimo, laikymo, perdirbimo ir sunaikinimo paslaugomis susijusias išlaidas.

(17) Minėtose valdose rastų skerdenų pašalinimui organizuoti ir administruoti regioninė valdžia skelbdavo viešuosius paslaugų pirkimus. Pasibaigus bendrajam Europos Sąjungoje kaip viešasis paslaugų pirkimas paskelbtam konkursui [2], sutartis 2002 m. sausio 31 d. buvo sudaryta su įmone SA. RENDAC-UDES. Jis buvo padalytas į tris skirtingas grupes, atitinkančias skirtingas paslaugas:

— žemės ūkio valdose rastų kritusių gyvūnų skerdenų rinkimas, jų vežimas į perdirbimo įmonę, jei įmanoma – per perskirstymo centrą ar tarpinio saugojimo punktą,

— gyvūnų skerdenų, laikomų specifine pavojinga gyvūnine atlieka, perdirbimas ir perdirbus gautų atliekų vežimas į terminio sunaikinimo vietą ir

— visiškas taip gautų atliekų sunaikinimas *ad hoc* punktuose.

[1] OL C 324, 2002 12 24, p. 2.

[2] OL S 156, 2001 8 16.

(18) S.A. RENDAC-UDES buvo vienintelė, besisiūlanti atlikti rangos darbus pagal šį konkursą ir visas tris jo grupes. Todėl 2002 m. sausio 31 d. su šia įmone penkeriems metams buvo sudaryta sutartis. Remiantis Belgijos valdžios institucijų pateikta informacija, sutarties galiojimas buvo pratęstas mažiausiai 4 kartus: iki 2007 m. gruodžio 31 d., iki 2008 m. gruodžio 31 d., iki 2009 m. birželio 30 d. ir pagaliau, iki naujojo viešojo paslaugų pirkimo parengimo, kuris, anot Belgijos valdžios institucijų, turėtų būti užbaigtas 2010 m. trečiajame ketvirtyje.

(19) Šioje pagalbos schemoje numatytas pagalbos skyrimas ūkininkams. Belgijos valdžios institucijos patvirtino, kad, nors pagalba už išlaidas, patirtas teikiant paslaugas ūkininkams, išmokama tiesiai S.A. įmonei RENDAC-UDEC, kaip paslaugų teikėjai, visa pagalbos nauda tekdavo ūkininkams, nes pagalba būdavo padengiamos visos skirtingų rinkimo, vežimo, laikymo, perdirbimo ir sunaikinimo operacijų išlaidos, kurios, jei nebūtų aptariamos pagalbos schemos, tektų ūkininkams. Belgijos valdžios institucijos taip pat užtikrino, kad įmonei S.A. RENDAC-UDEC tiesiogiai mokamos sumos už ūkininkams suteiktas paslaugas visiškai atitiko vien tik rinkos kainą už suteiktas paslaugas.

(20) Regioninės aplinkos ministerijos Valonijos atliekų tvarkymo valdyba buvo atsakinga už SA RENDAC-UDES pateiktų sąskaitų apmokėjimą: dalis sąskaitų buvo apmokama pagal fiksuotas sumas, kita dalis – pagal lydraščiuose nurodytas kainas.

(21) Nagrinėjant bylą NN 48/2003 Belgijos valdžios institucijos patvirtino, kad schema susijusi tik su Valonijos regiono žemės ūkio valdose rastais kritusiais gyvūnais. Ji nesusijusi su gyvulių turguose ir skerdyklose rastomis gyvūnų skerdenomis.

IV. **2010 m. SAUSIO 13 d. KOMISIJOS SPRENDIMAS**

(22) 2010 m. sausio 13 d. sprendime dėl oficialios tyrimo procedūros pradžios Komisija išreiškė abejones dėl pagalbos schemos suderinamumo su Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklėmis. Komisija padarė išvadą, kad aptariamos pagalbos schemos, pagal kurią padengiama daugiau nei 75 % skerdenų sunaikinimo išlaidų, priemonės gali būti laikomos nesuderinamos su vidaus rinka remiantis USE gairėmis ir Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gairėmis (toliau – 2007–2013 m. gairės) ([1]).

(23) Be to, atsižvelgiant į tai, kad Komisija patvirtino pagalbos schemos taikymą iki 2007 m. sausio 31 d. remdamasi Belgijos valdžios institucijų įsipareigojimu iš dalies pakeisti schemą taip, kad ji atitiktų nuo 2004 m. sausio 1 d. įsigaliojusių USE gairių sąlygas, o tokio įsipareigojimo minėtos institucijos nesilaikė, Komisija padarė išvadą, kad pagalba, kai padengiama daugiau nei 75 % skerdenų sunaikinimo išlaidų, buvo skirta neteisėtai.

(24) Todėl remdamasi Reglamento (EB) Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalimi kartu su 16 straipsniu dėl netinkamo pagalbos taikymo, Komisija nusprendė pradėti oficialią tyrimo procedūrą ir pasiūlė Belgijai pateikti savo pastabas.

V. **BELGIJOS PASTABOS**

(25) 2010 m. kovo 12 d. atsakyme Belgija Komisijai pranešė, kad imsis reikiamų veiksmų naujajam viešajam paslaugų pirkimui surengti. Anot Belgijos valdžios institucijų, būsimam viešajam paslaugų pirkimui reglamentuoti skirta speciali specifikacija turėtų būti užbaigta 2010 m. balandžio 15 d. ir parengta naudoti 2010 m. trečiajam ketvirčiui. Tuo tarpu Belgijos valdžios institucijos pažymi, kad 2002 m. sausio 31 d. surengtas viešasis paslaugų pirkimas buvo pratęstas priedu tomis pačiomis sąlygomis, kurios galiojo jį sudarant sutartį 2002 m. sausio 31 d.

(26) Be to, Belgijos valdžios institucijos pažymėjo, kad i) Valonijos regionas paprašys taikyti *de minimis* principą, kad būtų sureguliuota ūkininkų padėtis nuo 2004 m. sausio 1 d. iki 2008 m. birželio 30 d. ir kad ii) ne vėliau kaip per 3 mėnesius bus pradėtas sumos, lygios 25 % kritusių gyvūnų perdirbimo ir sunaikinimo išlaidų, apskaičiuotų nuo 2008 m. liepos 1 d. iki naujojo viešojo paslaugų pirkimo įsigaliojimo dienos, išieškojimas iš kiekvieno ūkininko.

(27) Pagaliau, Belgijos valdžios institucijos Komisijai pranešė, kad jos pareikalaus grąžinti *de minimis* pagalbos sumas, viršijančias 3 000 EUR per trejus metus, remiantis 2004 m. spalio 6 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1860/2004 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai žemės ūkio ir žuvininkystės sektoriuose ([2]). Belgijos valdžios institucijos taip pat patvirtino, kad didžiausia galima 3 000 EUR suma buvo viršyta 58 ūkininkų atveju.

VI. **PRIEMONĖS ĮVERTINIMAS**

VI.1. **Pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje**

(28) Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuria palaikomos tam tikros įmonės arba tam tikrų prekių gamyba, iškreipia konkurenciją arba gali ją iškreipti, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, yra nesuderinama su vidaus rinka.

([1]) OL C 319, 2006 12 27, p. 1.

([2]) OL L 325, 2004 10 28, p. 4.

(29) Šiuo atveju minėtos sąlygos tenkinamos, kai pagalba teikiama ūkininkams. Aptariamą pagalbą skiria Valonijos regiono valstybinės institucijos – nes nelieka su skerdenų pašalinimu ir sunaikinimu susijusių išlaidų, kurias ūkininkai būtų patyrę įprastinėmis aplinkybėmis, Valonijos regiono ūkininkams suteikia pranašumą.

(30) Pagal ES Teisingumo Teismo praktiką vien tai, jog įmonei gaunant ekonominę naudą, kurios ji nebūtų gavusi įprastomis savo veiklos sąlygomis, jos konkurencingumas lyginant su kitomis konkuruojančiomis įmonėmis sustiprinamas, rodo, kad yra konkurencijos iškraipymo galimybė ([1]).

(31) Pagalba įmonei laikoma daranti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, jei ta įmonė veikia ES vidaus prekybai atviroje rinkoje ([2]). Aptariamame sektoriuje vyksta intensyvi ES vidaus prekyba Taigi priemonė turi poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.

(32) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, yra aišku, kad SESV 107 straipsnio 1 dalies sąlygos tenkinamos, išskyrus tą pagalbą, kuri patenka į su *de minimis* susijusių teisės aktų reglamentuojamą sritį.

VI.1.1. *De minimis pagalba*

(33) Belgijos valdžios institucijos keletą kartų pažymėjo, kad jos taikė žemės ūkio sektoriui galiojančias *de minimis* taisykles. Reglamentai, taikomi skiriant pagalbą, yra Reglamentas (EB) Nr. 1860/2004 ir 2007 m. gruodžio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1535/2007 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje ([3]), kuriuo buvo panaikintas Reglamentas (EB) Nr. 1860/2004.

(34) Pagalba, kuri atitiks Reglamento (EB) Nr. 1860/2004 ar Reglamento (EB) Nr. 1535/2007 sąlygas, bus laikoma atitinkančia ne visas SESV 107 straipsnio 1 dalies sąlygas.

(35) Vis dėlto reikėtų patikslinti, kad, remiantis Reglamento (EB) Nr. 1535/2007 3 straipsnio 7 dalimi, *de minimis* pagalbos neleidžiama sumuoti su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms reikalavimus atitinkančioms išlaidoms padengti, jei kiekvienu atveju konkrečiomis aplinkybėmis šitaip sumuojant gaunamas pagalbos dydis viršija Europos Sąjungos teisės aktuose nustatytą dydį. Šiuo atveju minėta nuostata taikoma: negali būti jokio *de minimis* pagalbos (kuri būtų 25 % su skerdenų naikinimu susijusių išlaidų, kurias turėtų padengti ūkininkai) sumavimo su likusiais 75 %, kurie, remiantis Europos Sąjungos teise (2007–2013 m. gairių 133 punktu kartu su 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1857/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 70/2001 ([4]) 16 straipsnio 1 dalies d punktu), gali būti laikomi suderinami su SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu.

(36) Tačiau remiantis (EB) Nr. 1860/2004 reglamente nustatytomis taisyklėmis atrodo, kad toks *de minimis* pagalbos ir sumų, sudarančių 75 % su skerdenų naikinimu susijusių išlaidų, sumavimas nebuvo neįmanomas. Tokią išvadą galima padaryti remiantis (EB) Nr. 1860/2004 reglamento 7 konstatuojamąja dalimi: „*De minimis taisyklė nepanaikina galimybės įmonėms gauti valstybės pagalbą, kurią Komisija leido suteikti arba kuriai taikomas reglamentas dėl bendrųjų išimčių, tam pačiam projektui.*“ Privalu laikytis reglamento taikymo sąlygų, ypač 3 000 EUR didžiausios pagalbos ribos: bet kuriai pagalbai, viršijančiai 3 000 EUR ribą, negali būti taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1860/2004 visai pagalbos sumai. Remiantis Reglamento (EB) Nr. 1535/2007 6 straipsnio 2 dalimi, toks sumavimas būtų galimas dar šešis mėnesius įsigaliojus tam reglamentui, t. y. iki 2008 m. birželio 30 d. Po tos datos taikomos Reglamento (EB) Nr. 1535/2007 nuostatos.

VI.2. **Pagalbos teisėtumas**

(37) Komisijos patvirtinta pagalbos schema Nr. NN 48/2003, apie kurią pranešta, buvo patvirtinta laikotarpiui nuo 2003 m. sausio 31 d. iki 2007 m. sausio 31 d. Vis dėlto Komisija konstatuoja, kad Belgija pagalbos schemą taikė ir po 2007 m. vasario 1 d. apie tai nepranešusi Komisijai pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį. Todėl pagalbos schema po 2007 m. vasario 1 d. tapo neteisėta valstybės pagalba.

VI.3. **Pagalbos suderinamumas**

(38) Remiantis SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu, vidaus rinkai neprieštaraujančia gali būti laikoma pagalba, skirta tam tikros ūkinės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jeigu ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.

([1]) Teisingumo Teismo 1980 m. rugsėjo 17 d. sprendimas *Philip Morris Holland BV prieš Europos Bendrijų Komisiją*, byla 730/79, Rink., 1980, p. 2671.

([2]) Žr. visų pirma Teisingumo Teismo 1988 m. liepos 13 d. sprendimą Prancūzijos *Respublika prieš Europos Bendrijų Komisiją*, byla 102/87, Rink., 1988, p. 4067.

([3]) OL L 337, 2007 12 21, p. 35.

([4]) OL L 358, 2006 12 16, p. 3.

(39) Aptariama pagalbos schema susijusi su pagalbos subsidijuojamų paslaugų forma skyrimu, kai padengiamos visos su Valonijos regiono žemės ūkio valdose rastų kritusių gyvūnų pašalinimo, vežimo, perdirbimo ir sunaikinimo paslaugomis susijusios išlaidos.

(40) Laikotarpio nuo 2002 m. sausio 31 d. iki 2003 m. gruodžio 31 d. atveju Komisijos sprendimu, priimtu byloje Nr. NN 48/2003, buvo nustatyta, kad schemai gali būti taikoma SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte numatyta nukrypti leidžianti nuostata. Tačiau, kaip buvo išaiškinta anksčiau, laikotarpiui po 2004 m. sausio 1 d. Belgijos valdžios institucijos buvo įsipareigojusios iš dalies pakeisti valstybės pagalbos schemą taip, kad ji atitiktų nuo 2004 m. sausio 1 d. taikomas USE gaires. Belgijos valdžios institucijos turėjo visų pirma padaryti taip, kad pagalba padengtų ne daugiau kaip 75 % skerdenų sunaikinimo išlaidų (likusias išlaidas turi padengti pats ūkininkas) ir ne vėliau kaip iki 2003 m. gruodžio vidurio Komisijai atsiųsti medžiagą, įrodančią, kad pagalbos schemoje buvo padaryta reikiamų pakeitimų.

(41) Toks reikalavimas numatytas USE gairėse, kurios tada buvo taikomos. USE gairių 29 punkte numatyta, kad:

„*29. Nuo 2004 m. sausio 1 d. valstybės narės gali suteikti valstybės pagalbą, kuria gali būti padengiama iki 100 % kritusių šalintinų gyvūnų pašalinimo išlaidų ir 75 % tokių skerdenų sunaikinimo išlaidų; […]*“.

(42) USE gairių 30 ir 31 punktuose numatytos taisyklės, pagal kurią pagalba neturi viršyti 75 % kritusių gyvūnų sunaikinimo išlaidų, išimtys:

„*30. Kaip alternatyvų variantą valstybės narės gali pasirinkti suteikti valstybės pagalbą, siekiančią 100 % skerdenų pašalinimo ir sunaikinimo išlaidų, jei pagalba finansuojama iš mokesčių arba privalomų įnašų, skirtų tokių skerdenų sunaikinimui finansuoti, jei tokie mokesčiai ir įnašai tiesiogiai taikomi mėsos sektoriuje ir juo apsiriboja.*

31. Valstybės narės gali teikti valstybės pagalbą, siekiančią 100 % kritusių gyvūnų pašalinimo ir sunaikinimo išlaidų, jei yra įsipareigojimas atlikti tų gyvūnų USE tyrimus.“

(43) Reikia pabrėžti, kad nagrinėjant bylą Nr. NN 48/2003 Belgijos valdžios institucijos nė karto nepaminėjo, kad viena iš šių išimčių galėjo būti taikoma.

(44) USE gairės buvo panaikintos 2007 m. sausio 1 d., kaip tai buvo numatyta 2007–2013 m. gairių 194 punkto c papunktyje. Remiantis 2007–2013 m. gairių 134 punktu, Komisija pripažins valstybės pagalbą, susijusią su USE tyrimais ir kritusiais gyvuliais, suderinama su SESV 108 straipsnio 3 dalies c punktu, jei ji atitinka visus Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnio reikalavimus.

(45) Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnis nekeičia pagalbos, suteiktos kritusiems gyvūnams pašalinti ir sunaikinti, įvertinimo esmės. Kaip ir USE gairėse, reglamento 16 straipsnio 1 dalies d punkte numatyta, kad pagalba, kuria padengiama iki 100 % kritusių gyvūnų pašalinimo išlaidų ir 75 % tokių skerdenų sunaikinimo išlaidų yra suderinama su bendrąja rinka. 16 straipsnio 1 dalies e ir f punktuose numatyta, kad gali būti nukrypstama nuo 75 % ribos ir pagalba gali siekti 100 % tokiais atvejais: i) jei ji finansuojama iš mokesčių arba privalomų įnašų, skirtų tokių skerdenų sunaikinimui finansuoti, jeigu tokie mokesčiai ir įnašai tiesiogiai taikomi mėsos sektoriuje ir juo apsiriboja; arba ii) jei kritusiems gyvūnams taikomas įsipareigojimas atlikti USE tyrimus.

(46) Kadangi pagal naujuosius teisės aktus (2007–2013 m. gaires ir Reglamentą (EB) Nr. 1857/2006) situacija palyginti su senaisiais teisės aktais (USE gairėmis) iš esmės nepasikeitė, bylos vertinimas Europos Sąjungos taisyklių taikymo požiūriu turėtų būti vienodas visu atitinkamu laikotarpiu (nuo 2004 m. sausio 1 d. iki dabar).

(47) Kaip buvo pažymėta, Belgijos valdžios institucijos įsipareigojo, nagrinėjant bylą Nr. NN 48/2003, savo pagalbos schemą iš dalies pakeisti taip, kad nuo 2004 m. sausio 1 d. pagalba, skirta padengti skerdenų sunaikinimo išlaidas, nebūtų didesnė už 75 % tų išlaidų. Vis dėlto, nagrinėjant dabartinį atvejį, Belgijos valdžios institucijos nepaneigė, kad valstybės pagalbos schema nebuvo pakeista, kaip kad jos buvo įsipareigojusios padaryti.

(48) Be to, nagrinėjant šį atvejį, Belgijos valdžios institucijos kelis kartus pažymėjo (pvz., 2008 m. lapkričio 27 d. rašte), kad 42 konstatuojamoje dalyje paminėtoji antroji išimtis iš tikrųjų gali būti taikoma ir kad pagalba gali siekti 100 % skerdenų sunaikinimo išlaidų. Anot jų, išimtis pateisinama tuo, kad buvo privalu atlikti visų kritusių gyvūnų USE tyrimus (USE gairių 31 punktas ir Reglamento (EB) Nr. 1857/2006 16 straipsnio 1 dalies f punktas). Tačiau šiems teiginiams pagrįsti nebuvo pateikta įrodymų.

(49) Pagrindinis argumentas, kurį Belgija pateikė savo teiginiui paremti, yra tas, kad ji privalėjo atlikti tuos tyrimus remdamasi 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 999/2001, nustatančiu tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles [1] (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 999/2001). Tačiau šio argumento priimti negalima. Taikant šį reglamentą, Valonijos valdžios institucijos privalo atlikti kritusių gyvūnų USE tyrimus remdamosi tokiomis taisyklėmis:

— nuo 2001 m. liepos 1 d. iki 2008 m. gruodžio 31 d. – visų vyresnių nei 24 mėn. galvijų, kritusių ūkyje, ir

— nuo 2009 m. sausio 1 d. – visų vyresnių nei 48 mėn. galvijų, kritusių ūkyje. Valstybė narė vis dėlto gali nuspręsti ir toliau atlikti jaunesnių – 24–48 mėn. – galvijų tyrimus.

(50) Taigi, prievolė atlikti tyrimus taikoma tik tada, kai gyvūnai yra tam tikro amžiaus (24 mėn. 2001 m. liepos 1 d.–2008 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu ir 48 mėn. po tos datos.) Be to, ši prievolė taikoma tik galvijų atveju. Kitų kritusių gyvūnų (kiaulių, arklių, paukščių ir t. t.) atveju USE tyrimai nebūtini. Iš Belgijos valdžios institucijų pateiktos informacijos (2008 m. lapkričio 27 d. raštas) matyti, kad skerdenų skaičius, kuriam galėjo būti taikoma ši išimtis pagal Reglamento (EB) Nr. 999/2001 nuostatas, yra mažesnis nei 20 – 25 % visų išlaidų, susijusių su kritusiais gyvūnais, su kuriais pagal paslaugų sutartį buvo atliktos operacijos. Todėl suderinama gali būti laikoma tik ta pagalba, kuri susijusi su išlaidomis, atsiradusiomis dėl prievolės atlikti USE tyrimus, kaip numatyta Reglamente (EB) Nr. 999/2001, su sąlyga, kad tokias išlaidas įmanoma tiksliai apskaičiuoti.

(51) Komisija taip pat konstatuoja, kad pirmoji išimtis, pagal kurią išlaidos gali siekti 100 % skerdenų pašalinimo ir sunaikinimo išlaidų, jei pagalba finansuojama iš mokesčių arba privalomų įnašų, taikomų mėsos sektoriuje, šiuo atveju netaikoma. Belgijos valdžios institucijos niekada nesirėmė šia išimtimi ir nepateikė jokių duomenų apie tai.

(52) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija daro išvadą, kad pagalbos schemos, kuria siekiama padengti daugiau kaip 75 % skerdenų sunaikinimo išlaidų, priemonės yra nesuderinamos su vidaus rinka remiantis USE gairėmis arba 2007–2013 m. gairėmis, išskyrus išlaidas, susijusias su gyvūnų skerdenomis, kurių atžvilgiu galioja prievolė atlikti USE tyrimus.

(53) Be to, atsižvelgiant į tai, kad Komisija patvirtino pagalbos schemos taikymą iki 2007 m. sausio 31 d. remdamasi Belgijos valdžios institucijų įsipareigojimu iš dalies pakeisti schemą taip, kad ji atitiktų nuo 2004 m. sausio 1 d. įsigaliojusių USE gairių sąlygas, o tokio įsipareigojimo minėtos institucijos nesilaikė, Komisija padarė išvadą, kad pagalba, kai padengiama daugiau nei 75 % skerdenų sunaikinimo išlaidų, buvo skirta neteisėtai, bent jau tuo atveju, kai pagalba nebuvo skirta atlyginti už prievolę atlikti USE tyrimus.

(54) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalimi, jeigu neteisėta pagalba yra nesuderinama su vidaus rinka, pagalba turi būti išieškota iš gavėjų. Tikslas pasiekiamas, kai pagalbos gavėjai, kitaip tariant, įmonės, kurios ją faktiškai gavo, sugrąžina pagalbą, prireikus – su palūkanomis.

(55) Šis sprendimas dėl išnagrinėtų pagalbos priemonių turi būti įgyvendinamas nedelsiant, būtent privaloma susigrąžinti visą pagal minėtą pagalbos schemą suteiktą individualią pagalbą, išskyrus pagalbą specialiesiems projektams, kurie, teikiant pagalbą, atitiko visas reglamente *de minimis* nustatytas sąlygas, arba taikytino atleidimo remiantis 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims [2] 1 ir 2 straipsniais, sąlygas, arba Komisijos patvirtintos pagalbos schemos sąlygas.

VII. **IŠVADOS**

(56) Komisija konstatuoja, kad Belgija neteisėtai pradėjo įgyvendinti aptariamą pagalbą, pažeidusi SESV 108 straipsnio 3 dalį. Kadangi pagalba iš dalies nesuderinama su vidaus rinka, Belgija turi nutraukti jos teikimą ir iš pagalbos gavėjų susigrąžinti neteisėtai jau paskirtas sumas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Valstybės pagalba, skirta Valonijos regiono žemės ūkio valdose kritusių gyvūnų pašalinimo ir sunaikinimo išlaidoms padengti, kurią Belgija ėmėsi teikti Valonijos regiono ūkininkams, yra iš dalies nesuderinama su vidaus rinka.

[1] OL L 147, 2001 5 31, p. 1.

[2] OL L 142, 1998 5 14, p. 1.

2. Tik ta pagalbos dalis, kai siekiama kompensuoti išlaidas dėl ūkininkų prievolės atlikti USE tyrimus remiantis Reglamentu (EB) Nr. 999/2001, yra suderinama su vidaus rinka, su sąlyga, kad įmanoma tokias išlaidas tiksliai apskaičiuoti.

2 straipsnis

Belgija turi panaikinti 1 straipsnyje nurodytą pagalbos schemą.

3 straipsnis

Sumos, skirtos remiantis šio sprendimo 1 straipsnyje nurodyta pagalbos schema, nėra pagalba, kaip apibrėžta Sutartyje, jei teikimo metu ji atitiko Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 2 straipsniu remiantis priimto ir tuo metu taikomo reglamento sąlygas.

4 straipsnis

Individuali pagalba, suteikta remiantis šio sprendimo 1 straipsnyje nurodyta schema, teikimo metu atitikusi Reglamento (EB) Nr. 994/98 1 straipsniu remiantis priimto reglamento sąlygas ar bet kokios kitos patvirtintos pagalbos schemos sąlygas laikoma suderinama su vidaus rinka, jei didžiausias pagalbos intensyvumas nėra didesnis už tai pagalbos rūšiai nustatytąjį.

5 straipsnis

1. Atsižvelgiant į 1 straipsnio 2 dalį bei 3 ir 4 straipsnius, Belgija imasi visų reikiamų priemonių, kad iš pagalbos gavėjų būtų išieškotos pagal 1 straipsnyje numatytą nesuderinamą pagalbą neteisėtai jiems jau paskirtos sumos.

2. Pagalba išieškoma nedelsiant ir pagal nacionalinę teisę nustatytas procedūras, jeigu jos leidžia nedelsiant ir veiksmingai įvykdyti šį sprendimą. Susigrąžintina pagalba apima palūkanas, skaičiuojamas nuo dienos, kai pagalba buvo suteikta gavėjams, iki jos susigrąžinimo dienos. Palūkanos apskaičiuojamos remiantis referenciniu rodikliu, naudojamu apskaičiuoti subsidijos atitikmenį, kai kalbama apie regionams skirtas pagalbas.

6 straipsnis

Belgija per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo praneša Komisijai apie priemones, kurių ėmėsi, kad įvykdytų šį sprendimą.

Belgija turi nuolat pranešti Komisijai apie tai, kaip vykdomos nacionalinės priemonės, kurių buvo imtasi šiam sprendimui įgyvendinti, tol, kol bus grąžinta visa 1 straipsnyje nurodyta pagalba. Komisijai paprašius ji nedelsdama pateikia visą informaciją apie šį sprendimą siekiant įgyvendinti jau priimtas ir numatytas priemones, taip pat išsamius duomenis apie iš gavėjų jau išieškotą sumą ir palūkanas.

7 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Belgijos Karalystei.

Priimta Briuselyje 2010 m. lapkričio 17 d.

Komisijos vardu

Dacian CIOLOȘ

Komisijos narys